

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/54/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200816
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200816.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členiek senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: AUTO - IMP s.r.o., so sídlom ČSA 1034, Sliač, IČO: 43 804 331, právne zastúpený: JUDr. Martin Dianiška, advokát, so sídlom Slnecná 42, Banská Bystrica, proti sťažovateľovi (predtým žalovaný): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 103139754/2016, 103138429/2016, 103138494/2016, všetky zo dňa 13.05.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/98/2016-94 zo dňa 11. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/98/2016-94 zo dňa 11. mája 2017 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 24S/98/2016-94 zo dňa 11. mája 2017 zrušil rozhodnutia žalovaného č. 103139754/2016, 103138429/2016, 103138494/2016, všetky zo dňa 13.05.2016, ako aj im predchádzajúce prvostupňové rozhodnutia správcu dane Daňového úradu Banská Bystrica č. 102516337/2016, 102516367/2016, 102516443/2016, všetky zo dňa 09.02.2016, vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie a žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania. Žalovaný predmetnými rozhodnutiami potvrdil prvostupňové rozhodnutia správcu dane Daňového úradu Banská Bystrica, ktorými bol žalobcovi vyrubený rozdiel na dani z pridanej hodnoty v sume 11.026,17 € za zdaňovacie obdobie január 2012, v sume 11.422,54 € za zdaňovacie obdobie február 2012 a v sume 10.113,90 € za zdaňovacie obdobie marec 2012.

2. Správca dane a žalovaný vyčítali žalobcovi porušenia ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov, (ďalej len zákona o DPH), keď v predmetných zdaňovacích obdobiach

nepriznal a neodviedol daň z faktúr vystavených pre odberateľov za predaj ojazdených motorových vozidiel, ktoré nadobudol od osôb identifikovaných pre daň v inom členskom štáte a pri ich predaji použil v rozpore s ust. § 66 zákona o DPH osobitnú úpravu, keď pri predaji uplatnil len daň z kladného rozdielu medzi predajnou cenou a nákupnou cenou podľa § 66 ods. 3 zákona o DPH. Na základe podkladov bol správca dane povinný uplatniť len bežný režim dane, t. j. uplatniť daň z celej predajnej ceny. Správca dane preto žalobcovi vyrubil žalobcovi rozdiel DPH za predmetné zdaňovacie obdobia s poukazom na § 66 ods. 5 zákona o DPH.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že pokiaľ žalobca namietal nezákonnosť daňovej kontroly z dôvodu prekročenia zákonom stanovenej lehoty na jej vykonanie, tak túto námietku považuje za dôvodnú. Správca dane po dohode s daňovým subjektom určil termín začatia daňovej kontroly na 04.04.2014, kedy bola spísaná zápisnica o začatí daňovej kontroly. Zákonná lehota na jej ukončenie skončila dňa 04.04.2015, pričom správca dane ju ukončil dňa 05.06.2015, čím prekročil jednoročnú lehotu na výkon daňovej kontroly, čo skonštatoval aj žalovaný už v predchádzajúcich rozhodnutiach zo dňa 30.11.2015. Správca dane porušil § 46 ods. 10 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (ďalej len daňový poriadok).

4. Správny súd v zhode so žalobcom poukázal na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 24/2010-57 zo dňa 29.06.2010, v zmysle záverov ktorého, „ak daňový úrad v sťažovateľovom prípade nerešpektoval maximálnu dĺžku trvania daňovej kontroly, porušil tým nielen ustanovenie § 30a ods. 7 zákona o správe daní a poplatkov, ale aj zásadu primeranosti a zásadu zákonnosti v daňovom konaní. Daňová kontrola nebola vykonaná v súlade so zákonom a protokol z nej tak nadobudol povahu nezákonne získaného dôkazného prostriedku, ktorý v daňovom konaní nemožno použiť (a contrario) § 29 ods. 4 veta prvá Zákona o správe daní a poplatkov. V prípade, že použitý bol, je celé daňové konanie zaťažené vadou nezákonnosti a rozhodnutie, ktoré je jeho zavŕšením a vychádza zo skutočností zistených počas nezákonnej daňovej kontroly a zachytený v protokole o takejto kontrole, je rovnako nezákonné“.

5. Žalovaný aj správca dane svojim postupom podstatne porušili príslušné ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonných rozhodnutí, čo bolo dôvod na ich zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. c) a g) SSP.

6. Na základe týchto dôvodov správny súd napadnuté rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutiami prvostupňového orgánu verejnej správy zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP.

7. Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal žalovaný v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu a s jeho právnym názorom. Napriek okolnosti, že daňová kontrola nebola ukončená v zákonom určenej lehote, protokol z tejto kontroly nebol podkladom pre vydanie nového rozhodnutia. Vo vyrubovacom konaní sa správca dane o predmetný protokol neopiera a ani sa naň neodvoláva. Všetky potrebné dôkazy vykonal vo vyrubovacom konaní.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žiada konanie zastaviť z dôvodu, že spoločnosť žalobcu bola uznesením zo dňa 26. 10. 2016 zrušená a vymazaná z obchodného registra.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj kasačný súd) ako súd príslušný podľa ust. § 11 písm. g) SSP, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP.

10. Podľa ustanovenia § 452 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 99 ods. 1 písm. b) SSP, správny súd konanie uznesením zastaví, ak zistil taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a nebol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 k ods. 1.

12. Podľa § 35 ods. 1 SSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, orgán verejnej správy a ten, komu ju zákon priznáva.

13. Podľa § 5 ods. 1 SSP, konanie pred správnym súdom sa okrem princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok, a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v odsekoch 2 až 12.

14. Podľa § 62 Civilného sporového poriadku, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 64 Civilného sporového poriadku, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

16. V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalobca spoločnosť AUTO-IMP s.r.o., so sídlom ČSA 1034, Sliach, IČO: 43 804 331, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka číslo 13828/S bola zrušená uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 61Cbr/93/2015 - 42 zo dňa 26. 10. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 01. 2017, bez likvidácie. Spoločnosť bola ex offo vymazaná z obchodného registra dňa 03. 03. 2017.

17. Z uvedených zistení je teda evidentné, že spoločnosť žalobcu bola zrušená bez právneho nástupcu, čím došlo k takej prekážke v konaní (nedostatok podmienky v konaní), ktorú nebolo možné odstrániť a súd nemohol ďalej konať.

18. Zároveň je zrejmé, že k strate procesnej subjektivity žalobcu došlo v priebehu konania pred Krajským súdom v Banskej Bystrici, ešte pred vyhlásením rozsudku č. k. 24S/98/2016-94 zo dňa 11. mája 2017. Správny súd na uvedený nedostatok procesnej podmienky neprihliadol.

19. Ustanovenie § 97 ukladá súdu povinnosť kedykoľvek počas konania skúmať ex offo, či sú splnené podmienky konania.

20. Kasačný súd po tom ako zistil, že v danom prípade neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku Krajským súdom v Banskej Bystrici č. k. 24S/98/2016-94 zo dňa 11. mája 2017, ani na začatie konania o kasačnej sťažnosti dospel k záveru, že je potrebné predmetný rozsudok krajského súdu zrušiť a konanie zastaviť podľa § 462 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 a § 99 ods. b) SSP.

21. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 170 písm. b) SSP v spojitosti s ustanovením § 467 ods. 1 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

22. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.